

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **D.**, IČO **X.**, proti žalovanej **M.** **R.**, vedenej na Okresnom súde Košice I, pod sp.zn. 10 C 1025/2000, o dovolaní žalovanej zastúpenej JUDr. M.H., advokátom so sídlom v K., proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 19. júla 2007, sp.zn. 4 Co 390/2005, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovanej **o d m i e t a .**

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice I rozsudkom zo 14. septembra 2005, č.k. 10 C 1025/2000-68 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 808, - Sk a náhradu trov konania vo výške 200,- Sk do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. S poukazom na ustanovenia § 11 ods. 1 písm. d/, § 12 ods. 1 a 4, § 9 písm. b/ a § 14 ods. 3 zákona č. 168/1996 Z.z. o cestnej doprave zaviazal žalovanú na úhradu predmetnej sumy z dôvodu, že 7. apríla 1999 na autobusovej linke č. X. v čase 8:00 hod. cestovala bez platného cestovného lístka, pričom cestovné v sume 8,- Sk, ani úhradu vo výške sto násobku základného cestového v sume 800,- Sk nezaplatila a ani sa dodatočne v lehote 96 hodín nepreukázala platným časovým cestovným lístkom. O trovách konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Krajského súdu v Košiciach uznesením z 19. júla 2007, sp.zn. 4 Co 390/2005 odvolanie žalovanej podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. ako oneskorene podané odmietol. Pri svojom rozhodovaní vychádzal z toho, že rozsudok súdu prvého stupňa bol žalovanej doručený 18. októbra 2005, žalovaná podala odvolanie osobne na súde prvého

stupňa až 4. novembra 2005. Uzavrel, že nakoľko 15-dňová lehota na podanie odvolania uplynula už 3. novembra 2005 (štvrtok), odvolanie podané 4. novembra 2005 je odvolaním podaným po uplynutí zákonnej lehoty na odvolanie.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná. Namietala, že v posledný deň lehoty, t.j. 3. novembra 2005 jej v podateľni odmietli prijať odvolanie, že treba viac kópií a nebol nikto, kto by prijal jej sťažnosť. Mala za to, že nebolo z jej viny, keď odvolanie prijali až druhý deň, t.j. 4. novembra 2005. Žiadala, aby záležitosť bola odstúpená príslušnému vyššiemu súdu, ktorý by ho zrušil.

Žalobca sa k podanému dovolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu je prípustné, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (viď § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska; dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (§ 239 ods. 1 O.s.p.).

Dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného

významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (viď § 239 ods. 2 O.s.p.).

Žalovanou je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o odmietnutí jej odvolania, a preto dovolanie podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1, veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existencia niektorej z vyššie uvedených väd však dovolacím súdom nebola v konaní zistená.

Z obsahu dovolania vyplýva, že žalovaná ako dovolací dôvod uvádza skutočnosť, že v prejednávanej veci jej súdom bola odňatá možnosť pred ním konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Pod odňatím možnosti pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Občiansky súdny poriadok pripúšťa dovolanie účastníka vždy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu alebo konanie, ktoré mu predchádzalo, trpí vadou uvedenou v § 237 písm. f/ O.s.p., t.j. ak účastníkovi bola postupom súdu odňatá možnosť pred súdom konať. Za takýto postup, odnímajúci účastníkovi konania možnosť pred súdom konať

a zakladajúci prípustnosť dovolania podľa uvedeného ustanovenia, treba považovať aj vydanie uznesenia o odmietnutí odvolania podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. v prípade, že podmienky pre takýto procesný postup súdu neboli splnené (porovnaj napr. R 23/1994). O takýto prípad však v posudzovanej veci nejde.

V prejednávanej veci dovolací súd pri posudzovaní prípustnosti dovolania vychádzal z ustanovenia 204 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého odvolanie sa podáva do pätnástich dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Lehota na podanie odvolania je lehotou zákonnou a nie je možné ju predĺžiť ani skrátiť. Ide zároveň o lehotu procesnú, čo znamená, že stačí, ak je odvolanie posledný deň odvolacej lehoty podané na súde alebo je odovzdané orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť (57 ods. 3 O.s.p.). Do lehoty na podanie odvolania sa nezapočítava deň, kedy došlo k doručeniu rozhodnutia súdu prvého stupňa účastníkovi konania.

Dovolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že dovolací súd správne posúdil zmeškanie zákonnej lehoty na podanie odvolania žalovanej proti rozsudku prvostupňového súdu, a dôvodne toto odvolanie ako oneskorene podané podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. odmietol.

Z doručky založenej v spise (č.l. 70 spisu) vyplýva, že rozsudok súdu prvého stupňa bol žalovanej doručený 18. októbra 2005. Zákonná 15-dňová lehota na podanie odvolania začala plynúť 19. októbra 2005 a posledným dňom tejto lehoty bola streda 2. november 2005 (nie ako uvádza krajský súd - štvrtok - 3. november 2005). Žalovaná podala odvolanie osobne na Okresnom súde Košice I až 4. novembra 2005, teda po uplynutí lehoty na podanie odvolania. Tvrdenia žalovanej uvádzané v dovolaní o tom, že dňa 3. novembra 2005 jej v podateľni súdu odmietli prevziať odvolanie, sú preto právne irelevantné. Postup odvolacieho súdu, ktorý odvolanie žalovanej ako oneskorene podané odmietol, bol preto v súlade s ustanovením § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p., a teda neobstojí námietka dovolateľky, že postupom súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Keďže v danom prípade dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a vady uvedené v § 237 O.s.p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovanej ako neprípustné podľa § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení

s § 243b ods. 5 O.s.p odmietol. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania nezaoberal sa napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanej, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky mu však žiadne trovy dovolacieho konania nepriznal z dôvodu, že nepodal návrh na ich priznanie.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 1. marca 2012

JUDr. Vladimír M a g u r a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová